

9 ORGANITZACIÓ DELS CENTRES D'ENSENYAMENT

En les noves ordenacions dels estudis mitjans es parla de dividir aquest grau de l'ensenyament en tres nivells que en conjunt agafem els nois i noies dels 12 al 18 anys. Sembla, però, que el primer nivell (12-14 anys) sigui la segona etapa d'EGB. Si això és així es perpetuarà al menys per uns quants anys, el disbarat actual de l'ensenyament oficial que fa canviar els nois d'escola als 14 anys.

Voldria fer unes reflexions sobre aquest fet i justificar perquè dic que és un disbarat (que moltes escoles no estatals no fan). I la qüestió no es limita, naturalment, a l'ensenyament de les matemàtiques sinó que és d'ordre general, però com que l'organització general repercuteix en totes les matèries, penso que cal plantejar-la també aquí.

Pensem l'escola com un centre de formació intel·lectual, física i espiritual, no com un magatzem de criatures. Així cal que l'alumne segueixi el procés d'integració a un ambient, una manera de fer, unes persones que per la seva personalitat donen un to a l'escola. Aquest procés en general és lent i no convé que es trenqui quan tot just comença a cristallitzar per llavors adaptar-se a un altre, que, si voleu, potser serà millor, però sempre serà diferent i això crea en l'esperit de l'infant una sensació d'inestabilitat que no el deixa llençar-se al treball i la col·laboració amb continuïtat.

Tots sabem que cal crear un sentiment d'entusiasme i d'adhesió a l'escola i que aquells alumnes que el tenen en major grau són els que formaran el nucli de totes les empreses i activitats, grans o petites que es facin a l'escola i que són les que li donen vida pròpia, més que no pas les classes de matemàtiques o de geografia. I si tenim format aquest nucli serà fàcil que alumnes que arriben a l'escola més grans, mentre sigui una minoria, s'incorporin a les tasques i àdhuc individualment puguin tenir-hi un paper important però que no hauria estat possible sense l'existència prèvia d'aquell nucli. També, dins de cada assignatura el coneixement de tota la història de cada alumne i de cada grup d'alumnes és més fàcil i pot ajudar a planificar els cursos successius.

Per als professors, el contacte d'uns amb altres de nivells diferents és enriquidor, i permet veure cada matèria com un tot.

La integració de l'ensenyament en una escola que abasti tots tres nivells (i per què no d'altres?) pot portar alguna dificultat però els resultats que se'n poden esperar i que l'experiència de molts centres de casa nostra i de fora testimonien, bé valen la pena de l'esforç

Joan Casulleras